

[Henry Christensen.]

for folketinget i givne situationer, også adgang til eller mulighed for at sikre en fri arbejdsret, som venstre har stillet forslag om. Man siger somme tider hertil: ja men der må jo være balance i den politik, der er vendt mod enkelte grupper. Da vil jeg gerne sige, at vi i venstre vil ikke være med til en politik, der er vendt imod nogen enkeltgruppe, tværtimod, for det er i den samlede befolknings interesse, især lønmodtagernes, at der føres en afbalanceret politik, således at vi undgår disse inflatoriske udsving, vi har oplevet. Og hvis man ikke vil sætte ind mod en række af de årsager, vi nok sagligt må erkende der er, så kommer vi jo ingen vegne.

Hvad det afbalancerede angår, har vi i fællesskab over for erhvervslivet gennemført en monopollovgivning, der simpelt hen giver statsmyndigheden ret til at bestemme, hvad prisen skal være, hvor der er monopolagtige tilstande. Hvis dansk landbrug skal have ændret prisen blot på en lille del af sine produkter, så er det statsmyndigheden, der bestemmer det. Vi opnår, håber jeg, vel i fællesskab at gennemføre en lovgivning om indseende med priser, og også dette må derfor ses som et afbalanceret led.

En af de ting, vi i vort forslag sidste år, som behandles i det særlige udvalg, bad om, var jo at få belyst problemet om de eventuelle inflatoriske virkninger af den særlige danske form for automatisk dyrtidsregulering. Jeg vil netop her sige, at det er naturligt og rimeligt, at ingen af os om dette spørgsmål bør fremsætte kategoriske synspunkter, før vi har fået den undersøgelse, der skulle belyse dette nærmere. Der er måske et par ting, der alligevel allerede kunne siges.

Vi nævnte i efteråret betydningen af at få et hyppigere ajourført vægtgrundlag, og det går jeg ud fra vi har klaret i pristalsnævnet. Vi nævnte en anden ting: spørgsmålet om at få foretaget hyppigere prisundersøgelser som grundlag for de eksisterende pristalsberegninger, således at vi undgik de tilfældige udsving i kraft af vilkårligheder — som vi måske stærkest har oplevet ved kartoffelpristallene et par gange. Men regeringen forholder sig passiv, den er øjensynlig ikke til at råbe op om

den slags ting. Hvorfor vil regeringen ikke selv være med til at gøre en indsats på dette område?

Jeg vil gerne i forbindelse med den automatiske dyrtidsregulering anføre den generelle betragtning, at vi på den ene side må være interesseret i at sikre en ordning, der tilgodeser berettigede interesser hos danske lønmodtagere, men på den anden side må søge den udformet, så den ikke har selvstændige inflatoriske virkninger. Hvis den omstændighed, at man sikrer en lønmodtager 150 kr. i kraft af en dyrtidsregulering for 1/2 år, skal betales med stærke prisstigninger og skatter, kan man meget hurtigt bringe os alle sammen fra asken i ilden. Jeg tror, man bør nå frem til en vurdering af mulighederne for i højere grad at tage hensyn til velstandsfaktorerne end hidtil. De synspunkter, jeg her anfører, er imidlertid på nuværende tidspunkt anført i en parentes, idet jeg erkender, det er et problem — og jeg forstår, at økonomiministeren er enig heri — vi må vende tilbage til.

Den anden side af inflationsproblemet, jeg også gerne vil gøre et par bemærkninger om, vedrører problemet om statens placering, om statens aktivitet. Jeg ser jo af den økonomiske årsoversigt, som økonomiministeren har været så venlig — og det takker jeg ham for — at give mig et korrekturtryk af i går, at man, hvad statens anlægsbudget angår, for sidste års vedkommende ikke har været i stand til at udnytte bevillinger for indtil 150 mill. kr., fordi der ikke har været den tilstrækkelige kapacitet til rådighed. Nu står vi i år over for et anlægsbudget, der vel udvides med en 200-300 mill. kr. Jeg vil gerne spørge økonomiministeren, hvordan han får sammenhæng i disse ting, og jeg gør samtidig opmærksom på, at de arbejdsløshedstal, vi foreløbig kender for marts måned, glædeligvis viser, at der rent faktisk ingen ledighed er, altså ingen større ledighed eller kapacitet til rådighed i år sammenlignet med, hvad der var sidste år.

Jeg ved, at økonomiministeren talte meget drastisk ude i landet om de begrænsninger, venstre var med til at få gennemført, hvad anlægsbudgettet angår. Har ministeren ingen betænkeligheder ved, om der ikke herfra igen kommer til at udgå inflatoriske kræfter, samtidig med at vi jo har